

[Miljøministeren]

nuværende tidspunkt. Jeg mener imidlertid, at det er vigtigt, at vi fortsætter undersøgelserne og følger disse undersøgelser.

Det er da også klart, at det svenske broderfolk ikke adskiller sig så kolossalt fra danskerne, at man dér vil kunne forvente, at de skulle reagere meget anderledes. Derfor tror jeg også, at der kan samarbejdes med myndighederne i Sverige og med de grupper i Malmø, der interesserer sig for sikkerhed, og jeg tror, at vi kan lære af hinanden, og at vi kan koordinere arbejdet, også arbejdet med beredskabsplanlægningen.

Der er blevet stillet et konkret spørgsmål til mig vedrørende beredskabsplanen. Det var hr. Gert Petersen, der spurgte om, hvornår man kunne vente den. Jeg skal gentage, hvad jeg sagde i mit indlæg, at jeg venter, at vi i foråret 1979 vil kunne få den reviderede beredskabsplan fra miljømyndighederne.

Der blev stillet et par andre spørgsmål. Hr. Langsted spurgte, hvem der skal deltage i den af mig nævnte arbejdsgruppe, og han gav udtryk for en vis frygt for, at det kun vil være folk, der har en negativ holdning til atomkraft. Jeg nævnte, at der i hvert fald vil komme folk fra sundhedsstyrelsen og fra Risø, og jeg må formode, at de, der kommer fra Risø, i hvert fald ikke alle vil kunne betegnes som nogle, der har en skeptisk holdning over for atomenergi. Men i øvrigt er det altså ikke holdninger til atomenergi, der er afgørende for dem, der kommer til at deltage i det, men deres viden om de problemer, der skal undersøges.

Det vil jeg også sige til det spørgsmål, jeg blev stillet om, hvorvidt jeg ligefrem ville pålægge, at miljøstyrelsen anvender eksperter med en anden holdning end dem fra Risø, sådan som venstresocialisternes ordfører var inde på det. Dér vil jeg sige, at vi forsøger at fremskaffe den bedst mulige ekspertise, og jeg ved, at når man har fremskaffet den bedst mulige ekspertise, så har man samtidig mange forskellige, nuancerede holdninger repræsenteret.

Men det er stadig væk sådan, at det er ekspertisen, vi anvender. Vi spørger ikke efter holdningerne, idet det jo er os, der skal foretage vurderingen af eksperternes udsagn. Jeg går uden videre ud fra, at eksperter udtaler sig sagligt og ud fra den eksakte viden, de kan præstere, og ikke lader sig påvirke af, hvilke følelsesmæssige holdninger de kan

have til det. Jeg er sikker på, at f. eks. professor Nathan, som jo tidligere af de fleste har været opfattet som værende i den gruppe, der er stærkt vidende om atomenergi, men samtidig har været i gruppen af tilhængere af atomenergi, fortsat vil anlægge en saglig vurdering, og at det netop er på grund af nye saglige opdagelser og oplysninger, han har rejst problemet.

Maisted (FP):

Det er helt oplagt, hvad der er baggrunden for denne debat. Det er jo stadig væk at forstærke modstanden imod, at man indfører a-kraft.

Man opstiller nogle forudsætninger, når man spørger om det værst tænkelige uheld. Det er jo klart, at man kan blive ved med at skærpe disse forudsætninger for at sige, hvad der er det værst tænkelige uheld. Man ender med at spørge om, hvad der sker, hvis man smider en a-bombe ned i et kernekraftværk, og hvilke tænkelige uheld der er forbundet med noget sådant. Det er klart, at den spøg kan blive ved.

Det, man spiller på, er denne type risiko, som er ukendt for befolkningen, og som derfor medfører frygt. Derfor er det helt relevant, når vi andre siger: lad os så få en undersøgelse, der belyser, hvilke risici der er ved at anvende kul og olie. Det er jo klart, at det eneste alternativ, vi kender i dag til kernekraft, er kul og olie. Derfor er det relevant at spørge, hvad der sker, når vi kun bruger kul og olie. Det, vi ved for øjeblikket, er, at det er mange hundrede gange farligere at anvende disse to stoffer.

Derfor er det irriterende at høre denne renvaskede holdning, der rent og skært spiller på befolkningens frygt, og fordi man ved, at man har en stor opbakning hos befolkningen, når man spiller på noget ukendt og dermed på frygten.

Johan Philipsen (V):

Der undslap fru Margrete Auken en bemærkning, der undrede mig såre.

Fruen sagde, at det gælder om at handle hurtigt, men så har jeg i hvert fald helt misforstået forslaget. Jeg har da ikke troet, at SF kunne drømme om at få Barsebäck stoppet med øjeblikkelig virkning. Svenskerne skulle i bedste tilfælde have 5-6 år til at bygge nog-